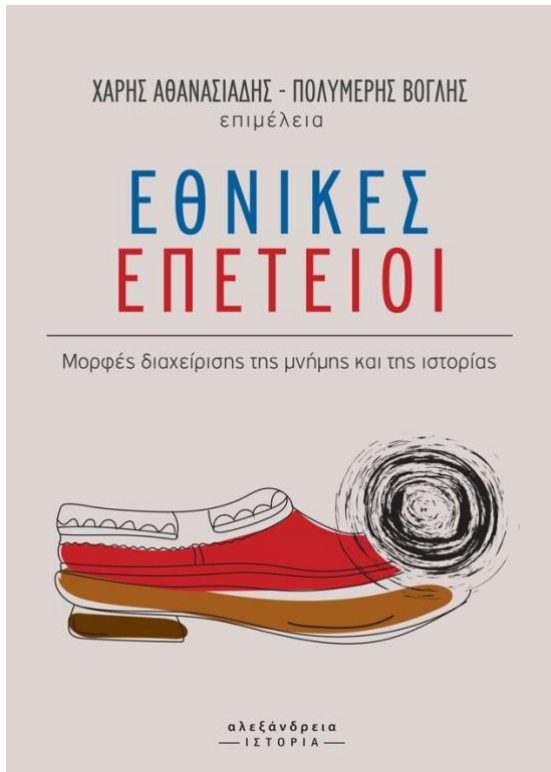

- Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ -

ΧΑΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
ΠΟΛΥΜΕΡΗΣ ΒΟΓΛΗΣ
(επιμέλεια)

ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΠΕΤΕΙΟΙ
Μορφές διαχείρισης
της μνήμης και της ιστορίας

Κυκλοφορεί: Τρίτη 10/10/2023

ISBN 978-618-223-022-0
σχ. 17Χ24, σελ. 272
α' έκδ. Οκτώβριος 2023,
τιμή: 18,78€ (χωρίς Φ.Π.Α.)

ΚΕΙΜΕΝΑ: Χάρης Αθανασιάδης / Ραϋμόνδος Αλβανός / Οντέτ Βαρών-Βασάρ / Πολυμέρης Βόγλης / Χρήστος Δερμεντζόπουλος / Παναγιώτης Κιμουρτζής / Ελένη Κούκη / Έλλη Λεμονίδου / Τζένη Λιαλιούτη / Ελένη Μαμουλάκη / Άννα Μανδουλαρά / Λήδα Παπαστεφανάκη / Ελένη Πασχαλούδη / Αιμιλία Σαλβάνου / Σταυρούλα Σύρου / Λάμπρος Α. Φλιτούρης / Μενέλαος Χαραλαμπίδης

Μέσα από τις τελετουργίες των εθνικών επετείων (παρελάσεις, εορτασμούς, δρώμενα κ.λπ.) εμπεδώνεται στην ελληνική κοινωνία η αίσθηση του κοινού παρελθόντος και τονώνεται η εθνική ταυτότητα και ενότητά της. Γι' αυτό οι εθνικές επέτειοι αναφέρονται στα πιο κρίσιμα από τα ηρωικά γεγονότα του παρελθόντος, όπως η 25η Μαρτίου και η 28η Οκτωβρίου. Αντιθέτως, διαιρετικά επεισόδια της εθνικής ιστορίας, όπως ο εμφύλιος πόλεμος, έχουν ελάχιστες πιθανότητες να καθιερωθούν ως εθνικές εορτές. Ωστόσο, τις τελευταίες τρεις δεκαετίες, εκτός από τις ένδοξες σελίδες, θέση στο εθνικό εορτολόγιο βρίσκουν και ορισμένα συλλογικά τραύματα βίας και προσφυγιάς: στιγμές που αναδεικνύουν το έθνος ως θύμα βάρβαρων αλλοεθνών, όπως η 19η Μαΐου και η 14η Σεπτεμβρίου, ημέρες μνήμης «της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου» και της Μικρασιατικής Καταστροφής αντίστοιχα.

Οι εθνικές επέτειοι δίνουν επίσης την ευκαιρία στην κρατική εξουσία να ενισχύσει την εικόνα και τη νομιμοποίησή της. Η ιεραρχική σχέση ανάμεσα στην εξουσία και το πλήθος αναδύεται από την ίδια την αρχιτεκτονική και το τελετουργικό των εορτών, ενώ οι στρατιωτικές παρελάσεις είναι η επιτομή της επίδειξης πολεμικής ισχύος στη δημόσια σφαίρα. Εν κατακλείδι, οι καθιερωμένες τελετές συνθέτουν μια δημόσια εικονογραφία του έθνους και της εξουσίας με υψηλή συμβολική αξία: επιδεικνύουν τη ζωτικότητα του έθνους, κινητοποιούν αισθήματα ταύτισης και υπερηφάνειας, προβάλλουν την κρατική ισχύ και καλούν σε συσπείρωση γύρω από την εξουσία.

Οι μελέτες αυτού του συλλογικού τόμου θέτουν υπό διερεύνηση τη διαχείριση της μνήμης και της ιστορίας, εστιάζοντας σε κρίσιμες πτυχές των δύο καθιερωμένων εθνικών επετείων (25η Μαρτίου και 28η Οκτωβρίου), αλλά και προεκτείνοντας τη συζήτηση στην εξέγερση του Πολυτεχνείου, την αποκατάσταση της δημοκρατίας το 1974, το Ολοκαύτωμα, την Απελευθέρωση του 1944 και τη μνήμη του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου.